

Dage saa betydningsfulde kommunale Liv bliver baaret oppe af Samfølelse hos alle Samfundsklasser. For saa vidt mener jeg ogsaa, at alle, Venstre og Socialdemokrater ikke mindre end Højre, ere interesserede i, at Forholdstalsvalgmaaden kommer til Anvendelse ved de kommunale Valg. Jeg maatte maaske dertil føje en Betragtning, som jeg ikke ønsker at understrege alt for stærkt. Der kunde være Grund til nu at bringe en Lov som denne under Tag. Ingen kan jo have Garanti for, hvorledes det vil gaa i Fremtiden, hvorledes Vælgerfolket vil stille sig i Fremtiden. Det er ikke sikkert, at det altid vil give Flertal til, hvad der hidtil er kaldt Oppositionen paa det kommunale Omraade. Det er heller ikke givet, at Flertallet i denne Sal altid vil blive saaledes, at det vil staa sikkert som en Mur mod reaktionære Bestræbelser paa dette Omraade. Det er ikke mange Aar siden, vi med Bekymring saa hen til, hvad man kunde vente sig af Flertallet i denne Sal. Men er en Lov, som gør Ret og Skel til alle Sider, gennemført, ville Bestræbelser af denne Beskaffenhed vanskeligere faa Ørelyd, endogsaa under forandrede politiske Forhold. Jeg vil, som sagt, ikke nærmere understrege denne Betragtning. Jeg har blot villet sige, hvorfor der ogsaa fra særlig frisindet Side kan være Anledning til at ønske Forholdstalsvalgmaaden indført paa dette Omraade.

Samtidig maa jeg slutte mig til de Bemærkninger, det ærede Medlem fremsatte om de Indvendinger, der kunne gøres mod enkelte Bestemmelser i Lovforslaget. Efter den udførlige Omtale, det ærede Medlem skænkede det Spørgsmaal, hvorvidt Skat virkelig skal være ydet, for at der kan opnaas Valgret, eller hvorvidt det skal være tilstrækkeligt, at Skatteansættelse har fundet Sted, tænker jeg mig, at det ærede Medlem og hans Parti til en vis Grad have forsonet sig med, at der nu kom en Lov, som ikke gav almindelig kommunal Valgret, thi hans Omtale af dette Forhold vilde jo have været overflødig, naar Loven lyder paa almindelig Valgret, uden at der er betinget nogen som helst Skatteydelse. Jeg skal aldeles ikke udtale mig om mit Partis Standpunkt til den Sag. Principielt staa vi selvfølgelig paa det Standpunkt, som har givet sig Udslag i det Lovforslag om kommunale Valg, som i tidligere Tid har været indbragt af vort Parti, og som væsentlig dækkes af det Lovforslag, som Socialdemokraterne indbragte i forrige Rigsdagssamling. Jeg tvivler ikke om, at vort Parti staa paa

dette Standpunkt. En anden Sag er det, hvor langt man vil gaa i Indrømmelser for at faa Fremskridt indført i den ene eller den anden Retning. Hvad man vil betragte som Afslagning skal jeg ikke udtale mig om. Vi ere jo de stærke paa dette Omraade. Det er Højre, der er interesseret i en Forandring, vi have altsaa ikke saa overmaade megen Anledning til at gaa langt i den Retning. Særlig vil jeg for mit eget Vedkommende — her taler jeg ganske personligt — sige, at det vil være mig en næsten uovervindelig Hindring baade efter mine Udtalelser andetsteds og Anskuelser at gaa med til Loven, naar den ikke giver den modne selvstændige Kvinde Indflydelse paa Kommunens Anliggender. Jeg tror ogsaa, det vil være umuligt at faa Folketinget til at gaa ind paa en Lov, som ikke aldeles bestemt gennemførte dette.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Enkeltheder ved Loven. Jeg tror, at der foruden de Spørgsmaal, som den ærede Taler har fremdraget, ogsaa vil være andre Spørgsmaal, der ville trænge sig frem til Forhandling, f. Eks. det Spørgsmaal, om vi ikke kunne komme over en Del af Vanskelighederne ved at forøge Antallet af Borgerrepræsentanter fra 36 til 48. Jeg kan bemærke, at man ved det ny Raadhus, som vi ere i Færd med at opføre, har forudsat en saadan Udvidelse, og det forekommer mig naturligt, at man benytter denne Lejlighed til at gennemføre en saadan. Da jeg anser det for sikkert, at Forslaget henvises til et Udvalg, hvor alle Enkeltheder ville blive Genstand for Behandling, skal jeg ikke yderligere indlade mig paa dette. Jeg vil kun sige, at jeg gerne vil give Forslaget mine bedste Ønsker med paa Vejen, og jeg vil særlig gøre det i den Form, at vore politiske Modstandere, Højrepartiet, baade i denne Sal, i Ministeriet og paa et andet Sted, ville tage vel i Betragtning, at de have været nødte til fra en fuldstændig afvisende Holdning paa dette Punkt, Skridt for Skridt at nærme sig Anskuelser, som have været hævdede af dette Tings Flertal. Der bliver nu maaske budt dem en Lejlighed til at faa en Lov, der ikke udelukker de konservative Interesser fra Deltagelse i det kommunale Liv. Kunne de ved de Mænds Dygtighed, der bære dem frem, og ved Sagens Godhed opnaa at faa Flertal i Vælgerbefolkningen, kunne de jo med Rette komme til Magten og komme til at faa den overvejende Indflydelse endogsaa i en